

Rok Wiary – odkrywanie treści wiary celebrowanej

Cel ogólny

Ukazanie potrzeby i piękna celebracji wiary.

Kształtowanie postawy świadomego celebrowania wiary w liturgii Kościoła i poza liturgią w życiu osobistym.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wymienia różne formy celebracji wiary,
- objaśnia, co należy czynić, aby wiara była żywa i prawdziwa,
- wskazuje, że Liturgia Eucharystyczna jest najdoskonalszą formą celebracji wiary,
- analizuje teksty biblijne ukazujące ludzi przeżywających swą wiarę w sposób uroczysty,
- ocenia swoje zaangażowanie w liturgię Kościoła,
- stosuje akty celebracji wiary w życiu codziennym,
- traktuje Kalendarz Roku Liturgicznego jako wspaniałą okazję do celebrowania wiary.

Metody

Śpiew, wykład, rozmowa kierowana, praca w grupach, analiza tekstu źródłowego, metoda projektu.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, List Apostolski Benedykta XVI „Porta Fidei”, plansza do uzupełnienia wynikami pracy w grupach, instrumenty muzyczne (gitary).

PRZEBIEG KATECHEZY

Modlitwa

Śpiew: „Królestwo Boże nie ma granic”.

Królestwo Boże nie ma granic,
jest wszędzie tam, gdzie ludzie się kochają.

Królestwo Boże jest pomiędzy nami,
a my jesteśmy Panie światłem Twym.

My jesteśmy na ziemi światłem Twym, (2x)

aby ludzie widzieli dobre czyny w nas
i chwalili Ojca, który w niebie jest.

Wprowadzenie

– Do czego zachęcały nas słowa piosenki, która posłużyła nam za modlitwę?

Na dzisiejszej katechezie będziemy szukać odpowiedzi na pytanie: Co my chrześcijanie powinniśmy robić, aby nasza wiara była żywa i prawdziwa?

– Przypomnijcie, jak nazywa się rok, który z inicjatywy Ojca Świętego Benedykta XVI rozpoczął się w Kościele Katolickim 11 października 2012 roku?

W swoim Liście Apostolskim „Porta Fidei”, wydanym przy okazji tego wydarzenia Ojciec Święty wyraża troskę o jakość naszej wiary.

(Rozdanie tekstów)

Przeczytajcie w ciszy fragment z Listu Apostolskiego *Porta Fidei* i zastanówcie się, do czego zachęca nas Papież.

(Czytanie w ciszy)

Rok Wiary „Będzie to też dobra okazja, by bardziej *celebrować* wiarę w liturgii, zwłaszcza Eucharystii, która <jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i jednocześnie źródłem, z którego wypływa cała jego moc>” (*Porta Fidei*, 9).

– Do czego zachęca nas Papież?

Umieszczenie na tablicy planszy z napisem: „celebracja”.

– Kto z was potrafi wyjaśnić, co znaczy słowo „celebrować”?

(Podsumowanie wypowiedzi)

Celebrować to znaczy czynić coś, zachowywać się uroczyście, ze szczególną powagą. Papież zachęca nas, abyśmy celebrowali wiarę.

Umieszczenie na tablicy planszy ze słowem: „wiara”.

– Czym jest wiara?

– W jaki sposób człowiek odpowiada na Boże wezwanie?

Właśnie te czyny, modlitwę i postawy powinniśmy celebrować, to znaczy wyrażać uroczyście, ze czcią we wspólnocie.

Rozwinięcie

Aby lepiej zrozumieć, na czym polega wiara celebrowana, przyjrzyjmy się opisom z Pisma Świętego, które pokazują sytuacje, w których ludzie w uroczysty sposób uzewnętrzniali swoją wiarę.

Praca w grupach.

Po podziale na grupy uczniowie otrzymują parametry fragmentów z Pisma Świętego i odpowiadają na pytanie: Przez kogo i w jaki sposób była celebrowana wiara? Czas pracy: 5 minut.

Grupa I

„Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». [Anioł] powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyń mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna».

Abraham, obejrawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę <Pan widzi>. Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje».” (Rdz 22,11-14).

Grupa II

„W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Magnificat

Wtedy Maryja rzekła:

«Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.
Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.
Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię –
a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją.
On przejawia moc ramienia swego,
rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami, a bogatych z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje –
jak przyobiegał naszym ojcom –
na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki».
Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy; potem wróciła do domu” (Łk 1,39-56).

Grupa III

„Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierwotne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego” (Łk 2,22-24).

Grupa IV

„Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia” (Dz 2,46-47).

(Przedstawienie odpowiedzi)

Wskazaliście w swoich odpowiedziach postacie, które wykonując uroczyste czynności, oddawały Bogu cześć, to znaczy, że ich wiara była przez nich celebrowana. Zastanówmy się, jak dziś chrześcijanie celebrują swoją wiarę. Otrzymacie teraz teksty Katechizmu Kościoła Katolickiego i innych dokumentów, które mówią o wierze celebrowanej we wspólnocie Kościoła. Znajdźcie odpowiedzi na pytania, które są umieszczone nad tekstami. *Czas pracy: 5 minut.*

Grupa I

- W jaki sposób chrześcijanie celebrują swoją wiarę?
- Dlaczego ten sposób celebracji wiary jest tak ważny?

„Chrześcijanie od początku celebrują Eucharystię, a jej forma w swej istocie nie zmieniła się w ciągu wieków i w rozmaitych liturgiach. Wynika to z tego, że jest dla nas wiążące polecenie Pana, który w wigilię swojej męki powiedział: „Czyńcie to na moją pamiątkę!” (KKK 1356)
„Wypełniamy to polecenie, celebrując pamiątkę Jego ofiary. Ofiarujemy w niej Ojcu to, co On sam nam dał: dary Jego stworzenia, chleb i wino, które mocą Ducha Świętego i słów Chrystusa stają się Jego Ciałem i Krwią. W ten sposób Chrystus uobecnia się rzeczywiście, chociaż w sposób tajemniczy” (KKK 1357).

Grupa II

- W jaki sposób chrześcijanie celebrują swoją wiarę?
- Dlaczego ten sposób celebracji wiary jest tak ważny?

„Niedziela – <Dzień Pański>, jest głównym dniem celebracji Eucharystii, ponieważ jest to dzień Zmartwychwstania. Niedziela jest w pełnym znaczeniu tego słowa dniem zgromadzenia liturgicznego, dniem rodziny chrześcijańskiej, dniem radości i odpoczynku po pracy. Jest podstawą i rdzeniem całego roku liturgicznego” (KKK 1193).

Grupa III

- W jaki sposób chrześcijanie celebrują swoją wiarę?
- Dlaczego ten sposób celebracji wiary jest tak ważny?

„Rok liturgiczny jest rozwinięciem różnych aspektów jedyne go Misterium Paschalnego. W sposób szczególny odnosi się to do cyklu świąt skupionych wokół misterium Wcielenia (Zwiastowanie, Boże Narodzenie, Objawienie Pańskie), które wspominają początek naszego zbawienia i komunikują nam pierwociny Misterium Paschalnego” (KKK 1171).

Grupa IV

- W jaki sposób chrześcijanie celebrują swoją wiarę?
- Dlaczego ten sposób celebracji wiary jest tak ważny?

„Poza liturgią sakramentów i sakramentaliów katecheza powinna brać pod uwagę formy pobożności wiernych i religijności ludowej. Zmysł religijny ludu chrześcijańskiego zawsze znajdował wyraz w różnorodnych formach pobożności, które otaczały życie sakramentalne Kościoła. Są to: cześć oddawana relikwiom, nawiedzanie sanktuariów, pielgrzymki, procesje, nabożeństwa” (KKK 1674).

Grupa V

- W jaki sposób chrześcijanie celebrują swoją wiarę?
- Dlaczego ten sposób celebracji wiary jest tak ważny?

„Wiara Kościoła poprzedza wiarę wierzącego, który jest wezwany do przyłgnięcia do niej. Gdy Kościół celebruje sakramenty, wyznaje wiarę otrzymaną od Apostołów” (KKK 1124).
„Celem sakramentów jest uświęcenie człowieka, budowanie mistycznego Ciała Chrystusa, a wreszcie oddawanie czci Bogu. Jako znaki, mają one także pouczać. Sakramenty wiarę nie tylko zakładają, lecz za pomocą słów i rzeczy dają jej wzrost, umacniają ją i wyrażają. Słusznie więc nazywają się sakramentami wiary” (KKK 1123).

Grupa VI

- W jaki sposób chrześcijanie celebrują swoją wiarę?
- Dlaczego ten sposób celebracji wiary jest tak ważny?

„Tradycja Kościoła proponuje wiernym pewien rytm modlitwy, mający podtrzymywać modlitwę nieustanną. Niektóre z nich są codzienne: modlitwa poranna i wieczorna, przed jedzeniem i po jedzeniu” (KKK 2698).

„W adwentowym okresie staramy się przywrócić naszym rodzinom należną im godność i znaczenie. Tradycyjna wieczerza wigilijna zgromadzi nas wokół świątecznego stołu. Oby ten chrześcijański i polski zwyczaj był znakiem, że nasza rodzina jest gotowa do pełnienia swojej naturalnej misji: wzajemnej miłości i przekazywania życia” (*List pasterski „Kościół naszym domem”*).

Prezentacja pracy w grupach.

Umieszczenie wyników naszej pracy w grupach na tablicy pod hasłem „celebracja wiary” (Eucharystia, Niedziela, uroczystości i święta Roku Liturgicznego, Sakramenty, Nabożeństwa, procesje, pielgrzymki, Wieczerza Wigilijna, modlitwy rodzinne).

Zakończenie

Jako ludzie wierzący mamy wiele okazji, aby celebrować swoją wiarę w sposób uroczysty, możemy jak najpiękniej potrafić odpowiadać Mu na Jego wezwanie, możemy angażować swój umysł i ciało w oddawanie należnej Mu czci. Możemy czynić to zarówno we wspólnocie jak i w osobistych aktach pobożności. Wzorem takiej postawy są ludzie święci, których życie było często przepelnione celebracją wiary.

- Podajcie przykłady ludzi świętych, od których możemy się uczyć celebrowania wiary?
(*Rozmowa kierowana*)

(np. Bł. Jan Paweł II, Św. Stanisław Kostka, Św. Kazimierz Jagiellończyk, Św. Ojciec Pio)

Ich życie było przepelnione celebracją wiary. My również naszym codziennym zachowaniem możemy dokonywać małych, ale także ważnych celebracji.

- W jakich sytuacjach życia codziennego ludzie wierzący mogą swoim zachowaniem celebrować wiarę?

Autorefleksja.

Teraz w chwili ciszy pomyślmy:

- Co czynię, aby pokazać Bogu, że jest ważny w moim życiu?
- Jakie jest moje zaangażowanie w przeżywanie Liturgii we wspólnocie Kościoła?
- W jaki sposób przeżywam Dzień Pański?

Śpiew: „Jak mi dobrze”.

Jak mi dobrze przy Tobie jest, Panie. (2x)

Trzymaj mnie mocno dziś, zawsze chcę przy Tobie być.

Trzymaj mnie mocno dziś, zawsze chcę przy Tobie być, Panie, Panie, Panie.

Zeszyt ucznia

Zapis stanowią treści z tablicy.

Praca domowa

Zaprojektuj plakat zachęcający koleżanki i kolegów do celebrowania wiary podczas Mszy świętych rodatnich.

Modlitwa

Podziękujmy Bogu za dar wiary.

„Ojcze nasz”.